

mærkning. Det er forsaavidt der er forlangt 200 Rbd. til Overcontrolleuren. Jeg vilde have stemt for dette Tillæg, dersom Ministeren havde forlangt en heel Sum af 400 Rbd. til Overcontrollen, ligesom vi have bevilget Noget til Sceneinstruction; thi jeg troer, at Overcontrolleurposten ikke er tilstrækkelig lønnet i Forhold til Omfanget af det Arbejde, der er forbundet dermed, men jeg troer ikke, at der bør være en saadan fast Post; jeg troer, at der kun bør bevilges en Sum til Udførelsen af de dertil hørende Forretninger, og saa dens Anvendelse overlades til Ministeriet.

Barfod: Dersom jeg ikke misforstod den sidste ærede Taler, saa havde han en heel Deel at indvende imod hvad den ærede Rigsdagsmand for Præsto (Schack) havde bemærket, om at Theatret var en demokratisk Indretning. Jeg for mit Vedkommende skal slet ikke indlade mig paa at afgjøre, om Theatret er en demokratisk eller aristokratisk Indretning, thi ogsaa i dette Stykke holder jeg mig til den berømte Thomander, som siger, at han selv anseer sig for at være en god Demokrat men dog udtryffeligt erklærer, at Begrebet Demokrat og Aristokrat i og for sig hverken indeholder noget Døphøiet eller Nedværdigende. Jeg skal heller ikke indlade mig paa hvad den sidste ærede Taler gjorde et Forsøg paa, at sætte Nytt en over Kunsten; jeg vil overhovedet slet ingen Sammenligning anstille, og vil ogsaa heller ikke sammenligne Nytt en med Kunsten. Hvad det for mig er om at gøre, naar vi her tale om Theatret, som jeg vel troer kan tilegne sig en heel Deel af hvad den sidste ærede Taler meente blot tilkom Nytt en, det er, at Theatret, enten man nu vil kalde det demokratisk eller aristokratisk, har en overordentlig Betydning for hele Folkets Udvikling (Hør! Hør!), det er fra dette Theater, at baade Holberg og Dehleschlæger har tiltalt os og vedbliver at tiltale os, og vil igjennem alle Tider tiltale det danske Folk,

saaledes paa Dansk, som det sjældent noget andet Sted bliver tiltalt (Hør! Hør!). Naar den sidste ærede Taler med en vis Haan henpegede til den gamle Bygning paa Kongens Nytorv, saa vil jeg dog minde ham om, at den væsentligen er fremkaldt af og ved og for Holberg; til den Bygning knytter sig Holbergs og saa mange andre Minder, at man ikke skal troe saaledes at kunne kaste Haan paa den. Naar den ærede Rigsdagsdagsmand for Skive (Nørgaard) har kaldt Theatret blot en Forlystelsesanstalt, saa skal jeg, ifølge hvad jeg allerede har udtalt, ikke opholde mig derved, men, naar han har spurgt om, hvad der berettiger Kjøbenhavn til at være i Besiddelse af en saadan Anstalt, saa skal jeg dertil kort og godt svare ham: Danmark er berettiget dertil, og, naar Danmark er berettiget dertil, saa vil jeg spørge ham, om han kan forelægge os en Plan, hvorved vi faae et flytteligt, et omvandrende Theater, som snart er i een By og snart i en anden, men saalange han ikke kan det, saa lad Theatret blive, hvor det er, indtil han anviser os en beqvemmere Plads. Jeg skal endnu kun tilføie, at det er mig om at gøre, — skjøndt ikke for min egen Skyld; thi allerede i mange Aar har jeg ikke kunnet forlyste mig i Theatret, — at det er mig om at gøre, siger jeg, at vedligeholde et Theater, der er sin Dypgave og Folket værdigt, der er en virkelig Kunstanstalt, thi et Fjellebods-theater troer jeg vi i ingen Henseende kunne være tjente med; om vi bevilgede nok saa lidet til et Fjellebods-theater vilde det være for meget, for dyrt. (Hør! Hør!). Vi maa i hvad vi bevilge, det være lidt eller meget, bevilge det saaledes, at det virkelig betaler og forrenter sig, at vi derved blive istand til at vedligeholde en Kunstanstalt. Det skal idetmindste staae mig for Die, naar jeg nu skal afgive min Stemme med Hensyn til de foreliggende Forslag.